

Reinhard Heinrich Roll

Theologorum Nostrae Aetatis Sine Controversia Principi, Jo. Fechtio, Academiae Rostochiensis Rectori Hactenus Magnifico, Depositam Purpuram Gratulatur Deque Professoribus, Quando Sceptra Tenuerunt Academica, Defunctis

Rostochii: Schwiegerow, 1709

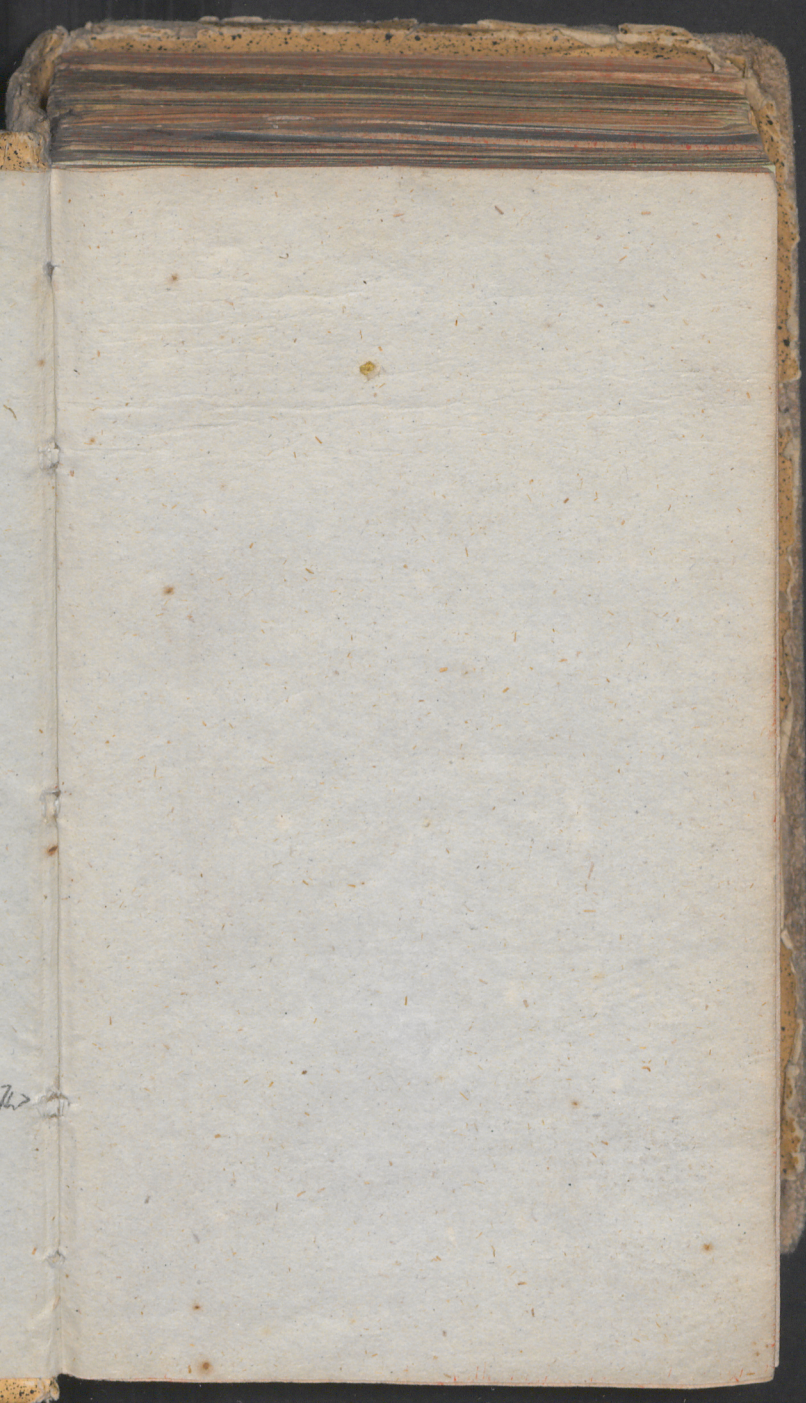
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn833389823>

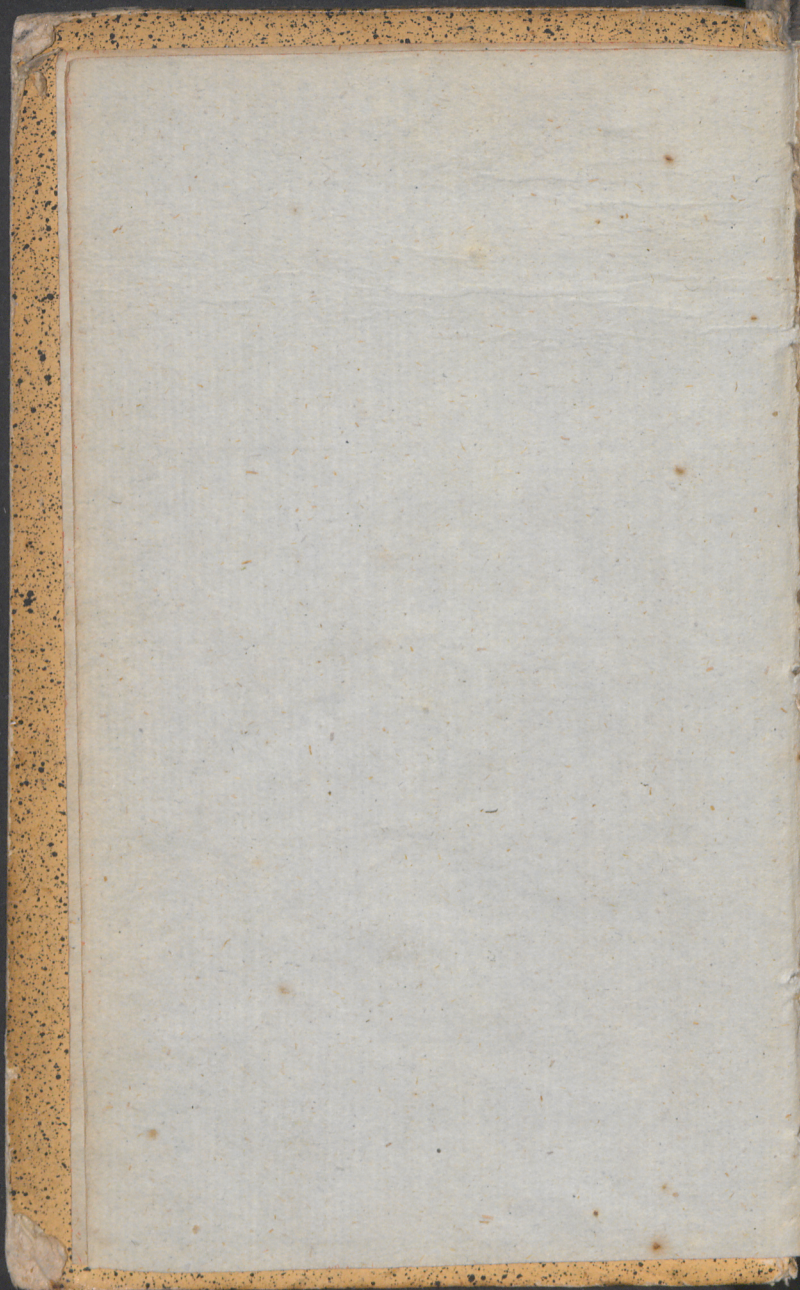
Druck Freier Zugang

Ms. 453 (7.) <16 Jh>
Ms. 453 (7.)

THEOLOGORUM

NOSTRE ÆTATIS SINE CONTROVERSIÀ

PRINCIPI,

JO. FECHTIO,

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS RE-
CTORI HACTENUS MAGNIFICO,
DEPOSITAM PURPURAM
GRATULATUR

DEQVE

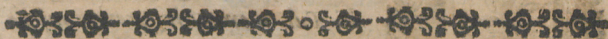
PROFESSO-
RIBUS,

QUANDO

SCEPTRA TENUERINT ACADEMICA,
DEFUNCTIS,
differit

M. REINHARD. HENRICUS
ROLLIUS,

Westph.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI SCHWIEGEROVII, Ampliff.

Senatus Typographi.

M. DCC. IX.

REVERENDISSIMO VIRO,
D. JOANNI FECHTIO,
Professori Theologo modis omnibus incomparabili, Sereniss. Ducis Meclenb. Regnantis Consiliario Ecclesiastico gravissimo, Dioceseos Rostoch. Superintendent. eminentissimo & Rev. FCtis Theol. Seniori maximè venerabili,

S. P. D.

Ex libris

Jerd. Hammerer, d.

Magnificum Academia Recto-
ratum multos inter dolores susce-
ptum quando letabundus hodie
deponis, Vir Magnifice, in gau-
dii Tui memet. ingerere conso-
rtium publicisque Tibi vocibus
exantlatos feliciter labores gratu-
lari sustineo. Et quò possim aliter? debeo isthanc pietate-
rem Tuis in me meritis, quibus aequivalens unquam à
me

me redditum iri totus despero: quid? virtuti debeo,
 quæ tantum in Te fastigium consecuta est, ut omni-
 um consensu ejus exemplum existas. Gratulandi ve-
 rò quod eligam argumentum, diu mecum ipse delibe-
 ro, splendidissimi, quod hætenus gessisti, muneris
 Magnificentiæ primo statim loco occurrit: visa mihi
 multò dignissima, circa quam, si tantum scribendo
 valeam, penitus considerandam versarer. Sed fe-
 rias hæc mihi fecisse videbantur, quos jam olim di-
 gnis evahendum laudibus sollicitos habuit id mune-
 ris, eruditissimi Viri, Frid. Taubmannus & Thom.
 Bartholinus, ille quidem in Hercule sive Rectore Aca-
 demico; hic verò in Orat. de Rectoris Academici di-
 gnitate. Non tamen ab instituto me dimovisset il-
 lorum opera, quamvis egregia; nisi Tuam, Vir sum-
 me, Orationem de Dignitate & Magnificentiæ Re-
 ctoratus Academici, A. 1697. cum secundo Rectoratu
 decessisses, habitam, Tuomet beneficio, quæ incompara-
 bilis Tua adversus me humanitas est, perlustrare haud
 pridem licuisset. In illa enim rem tam luculentæ
 deductam video tractatione, ut nihil addi possit am-
 plius. Id ne frustra dixisse videar, potiora ex ea-
 dem fundamenta, ut judicium ferri possit, pace Tua
 huc transfumam. Quæ omnibus singulisque, cum
 in MSCto lateat, nec in publicum hætenus prodie-
 rit pulcherrima Oratio, grata fore & accepta nihil
 dubito. Hunc verò in modum fluunt, Theologorum
 Maxime, quæ ante hos duodecim annos de materiæ
 elegantissima in illustri Literatorum congressu disseru-
 isti. Academiae Rector totius coetus literarii caput

est & princeps. Quo itaque illustrior est Resp., cui præest, eò etiam veneratione & honore excellere ultrò intelligitur. Est equidem inter Principes Europæ nostræ ea differentia, ut nonnulli in nudo Principum nomine acquiescant, qui nimirum imperium obtinent in subditos, nobiles ignobilesque; alii ad Regum fastigium ascendunt, quorum voluntati Comites quoque Principesque, & Duces atque Marchiones parent; alii denique Imperatoria gaudent majestate, quibus juxta cum Principibus & ipsi Reges sunt subiecti. Academiae Rector solo Imperatore, à quo & dignitatem suam cum Academia ipsa habet, quodammodo minor esse & Regum majestati quàm proximè assimilari posse videtur. Nam & Rectoris dictis, æque ac Regis, & plebeji obedientes sunt, & litteratorum filii parent, & nobiles Imperii equites obsequuntur, & ipsi denique non Barones tantum, sed Comites etiam, immò Principes obtemperant. Quotquot enim Comites Principesque Academiis nomina sua professi fuerunt, matriculis ideò civiumque catalogis inserti, ii Rectori, non minus ac cæteri, obsequium promiserunt membraque facti sunt ejus corporis, cujus caput est Rector. Nunc apud animum vestrum expendite Auditores, quanta isthæc dignitas, quanta magnificentia est, Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Principibus, imperate? Majestatis, quæ Regibus propria est, instar gerere? Ducibus, Landgraviis Marchionibusque superiorem esse? Quare & qui his ipsis titulis præfulgebant, cum civium Academicorum numero adscriberentur, summo sibi honori

nori duxerunt, si in Academia Rectores & ipsi elige-
 rentur coetumque tam liberalem, tam ingenuum, gu-
 bernarent. In hac Academia Rectoris dignitatem
 susceperunt Balthasar, Dux Megapolitanus, A. 1467.
 Ericus, Dux Megapol., A. 1499. Wolfgangus, Co-
 mes de Erberstein, A. 1509. Wilhelmus, Dux Lune-
 burgensis, 1575. Jo. Gustavus Rosa, Comes in Bo-
 sunt, 1576. Jo. Cyriacus, Lib. Baro in Bolheim, 1577
 Wilhelmus, Dux Curlandia, 1591. Ulricus, Haeres
 Norwegia, Dux Slesvici & Holsatia, 1592. Augustus,
 Dux Brunsvicensis, 1594. Udalricus, Dux Stettino-
 Pomeranus, 1602. Tales olim Illustri & Augustissimo
 genere nati non defugerunt Academiae nostrae tenere
 habenas & in Rectorum Academicorum consortium
 nomenque accedere. Quare & sceptrum argenteum,
 regium insigne, Rectoribus praefertur; non quod
 regiam summamque gerant potestatem (hanc enim
 qui iisdem adscribat, stolidissimus sit adulator), sed
 quod regimen exercent, ad formam & similitu-
 dinem Regii Imperii compositum. Probe
 hoc intellexit Ferdinandus, Hispaniarum Rex,
 Avus Imperatoris Caroli V. Venit is in Academiam
 Complutensem, cumque Rectori cum Patribus Aca-
 demiae in Regis occursum progredienti sceptrum praef-
 ferrentur, Rabduchi vero Regii, qui & ipsi sceptrum
 gerebant, intentam voce Rectoris ministros inlaman-
 rent, ut Academica sceptrum vel submitterent vel de-
 ponerent, humanissimus Rex, nihil ea re maiestatem
 suam minui sentiens, Academicos solito more procede-
 re jubet: *Musarum, inquam, illas aedes esse, in quibus fas*

poscebat, ut Musarum sacris initiati regnarent.
 Sed & dignitatem haud vulgarem Rectori conciliat,
 quod vel quorsumcunqve egreditur, vel certè ad a-
 ctus officio Rectorali proprios, perpetuo vestigia i-
 psius premunt & ad exeqvenda mandata præstandaqve
 servitia prompti eundem comitentur Accensi sive Bi-
 delli; nonnullibi locorum, utpote in Academia Mont-
 peliensi, etiam studiosi quacunqve de causa egredi-
 entem comitari honoris gratia coguntur. Quid ve-
 rò dicemus de nostra hac Academia, in qua Recto-
 ribus Augustissimi Principes Meclenburgici id admi-
 randi planè & haud faciliè alibi auditi honoris decus
 concesserunt, ut præcedant in Academia Actibus i-
 psos Principum Legatos? Mittit Princeps duos Le-
 gatos, alterum, qui Principis & Patroni, alterum
 qui Cancellarii personam representet. Utrumqve
 præcedit Rector. *Et post multa:* Nos interea ho-
 noris argumenta, quæ summam Academiae Rectori
 dignitatem conciliant, persequemur. Inter hæc
 Magnifici Titulus est. Magnificum appellamus, quic-
 quid est lautum, splendidum, illustre. --- Ea cau-
 sa est, cur primitus nonnisi Imperatores Principes-
 que Magnificorum nomen gesserint, qui deinde ipsi
 idem nomen ad viros aularum suarum & curiarum
 illustres, ceu in civilis juris corpore exempla non
 exiguo numero occurrunt, transfulerunt. Acade-
 miarum verò Rectoribus ita tenaciter hæsit hoc no-
 minis decus, ut & ab ipsis Collegis suis citra omnem
 dubitationem hoc titulo compellentur. In Rebus-
 publicis liberis, e. g. Argentorati, civitatis consu-
 les,

les, si vel piperis tantum aut papaveris sint venditores, gratioforum vocabulo nobilitantur. At quicquid id est augusti nominis, à civibus tantum, non à collegis suis aut ejusdem Senatus Assessoribus recipiunt. In Academia vero & Professores & cives alii honoratiores quicumque, si vel maxime Comites sint aut Barones, Magnifici compellationem Rectori suo non denegant aut invident. *Et rursus quibusdam interjectis*: Sed revertimur ad Rectoris dignitatem auctoritatemque, quam non parum auget, quod & cognoscere causas omnes & easdem decidere atque sententiam vel per se vel prævio Concilii Senatus consulto ferre, sed & eandem exequi, vi, si opus sit, adhibitâ, possit. Huic enim fini vigillum præfectus jurejurando se Rectori obstringit, paratus ad mandatum ipsius militum adducere manum & edictis ipsius auctoritatem conciliare. Et ne quid Rectorali existimationi ex quacunque parte desit, constitutum lege est, ne Rector, durante ipsius Rectoratu, nisi ubi præsentissimum Academiae ex ipsius regimine imminet periculum, in jus possit vocari. Adeo sacrosancta Rectoris est persona, quam illæfam illibatamque usquequaque conservari omnes æquum judicant & justum. Desinam de honore Rectori Academiae debito commentari, si de extremo quoque, quod eidem, si mori illum in Rectoratu contingat, impenditur, officio aliquid adjecero. Ducenti septuaginta & octo anni sunt, ex quo Martini V. Pont. Max. indulgentiâ hæc doctrinarum officina, Academia Rostochiensis, erecta fuit. Ex

illo tempore septem Academiae Rectores, dum Re-
 ctoratus officium obierant, exceſſerunt e vita. -- Re-
 ctoralia hæc funera magnifico, ut par erat, appa-
 ratu fuerunt elata. Invitabant duo Programmata.
 Conveniebat univerſus civium cœtus. Ad latera ca-
 puli, in quo exanime corpus efferebatur, incedebant
 ex Senatu Academico quatuor Facultatum Professo-
 res, una cum duobus Doctoribus, qui Professorum
 ordini non erant allecti. Anteibant Feretrum Mini-
 ſtri Academiae, ferentes ſceptra Academica, nigrâ
 ſindone cooperta, ita ut apices eorundem terram re-
 ſpicerent. Quo indigitatum fuit, in tellurem nunc
 recondi & ex hominum oculis evaneſcere, qui Aca-
 demiae hætenus vitam quaſi dederat motumque. Se-
 quebatur pullatus Studioſorum grex, Rectorem Do-
 minumque ſuum non lacrymis tantum ſed leſſibus,
 ad tabulam publicam affixis, prolixiffime luctuoſi-
 ſimeque deſſens. Ita nec in ipſa morte inculti inho-
 noratiqve eſſe debent, qui, dum viverent, ampliffi-
 mis quibusvis ornamentis & dignitatibus prorfus
 magnificis fuerunt honeſtati &c. *Paucula ſunt hæc,
 Vir Reverendiſſime, ex multis de argumento illo abs
 Te in medium prolatis ſelecta. Quibus quid ſplen-
 didius dici poterat? quid limatius? quid exacti-
 us? Non puto, vel ullum in iisdem quicquam deſidera-
 turum. Tantum abeſt, ut à me aliquid adhuc ſu-
 peraddi poſſe mihi perſuadeam. Mutatâ itaq; men-
 te hanc de tempore materiam, quam præſentis Com-
 mentariuncule rubrum deſignat, elegi. Recordar
 ſcilicet, ante hos ſex menſes, quando publicâ
 ſolemnitate*

Solemnitate in humeros Tuos Academia moles devolvebatur, lectulo Temet affixum maximisque afflictum doloribus, (ut Pro-Rectore etiam, qui fascies Tui loco susciperet, opus fuerit) non sine lacrymis me conspexisse, seriis optimum & maximumque Numen precibus veneratum, ut Reſtoratu decedere Tibi liceret incolumi. Cumque votis jam responderit eventus, haud incongruum fore putavi, si Reſtorum in Magistratu Academico defunctorum Syllabum observantia causa Tibi exhiberem. Suscipe quæso, Vir Magnifice, ceu gratitudinis summaque, quæ Te prosequor, venerationis qualemcunque tesseram, laborem isthunc levidensem eundemque non ex propria, quæ nullâ gaudet, dignitate aestima, sed ex animo offerentis, Tibi devinctissimo. Sospiet Te quam diutissime potentissimus rerum omnium moderator, faxitque, ut sæpius posthac Magnificum Temet Reſtorem illustris hæc Academia veneretur. Quò fiet, ut merita Tua prorsus immortalia immortalibus cuncti e-logiis perpetuò sint celebraturi. Vale, Vir Summe, ulteriorique, quod facis, patrocínio complectere.

Reverendissimi Nominis Tui

Rostochi è Museo
d. XV. Octobr.
M.DCC.IX.

Cultorem devotissimum

M. REINH. HENR. ROLLIUM,

S. I.

Inter Professores, quando
 Scepra tenuerunt Academica,
 defunctos primum Alphabeticâ
 serie locum sibi vendicat JO-
 HANNES ALBERTIUS, Da-
 nus, in Rectoratu, quo Doctor
 & Professor Theologus in Uni-
 versitate Hafniensi fungebatur, Anno supra millesi-
 mum quingentesimum nono & sexagesimo, Ætatis
 suæ quarto & quadragesimo, denatus. Fidem ejus rei
 faciet Jo. Möllerus, Flensburgensis, V. C., cujus in
 Hypomn. ad Bartholini librum de Scriptis Danorum,
 in Bibl. Septentrionis eruditi, Lipf. M. DC. XCIX. 8.
 edita, secundum locum obtinentibus, pag. 260. seq.
 hæc lego verba: *JOH. ALBERTIUS, Danus, An-
 no 1525. natus, Lingvæ Græcæ initio, dein Dialect.
 & post Theol. (ab Anno 1558) Professor Hafniensis
 simulqve Petri Palladii (de quo vide Erasmi Vinding-
 gium in Acad. Hafn. p. 63. seqq., Harald. Huitfeldium
 in Chron. Episc. Dan. p. 48., Paulum Freherum in
 Theatro Virorum erud. claror. P. I. p. 181. 182., lau-
 datum Möllerum in Hypomn. ad Bartholinum p.
 384. seq. & in Isagoge ad Hist. Cherfonesi Cimbr. P. I.
 c. XII. §. IV. p. 181. 182. edit, Hamb. M. DC. XCI. 8.)
 in Episcopatu Røskildensi ab Anno 1559. Coadjutor
 & ab A. 1560. successor, in ACADEMIÆ RECTORA-
 TU d. 25. Maji A. 1569. æt. 44. extinctus, fufus è
 Programm. Fun. celebratur à Vindingio in Acad. Hafn.
 p. 83. 84. 89. Epitaphium post illum exhibuit Pet.
 Resen.*

Resenius in Inscript. Hafn. p. 30. Conf. Huitfeldtii Chron. Episc. Dan. p. 48. Ex Scriptis ejus Dispositionem trium concionum ex Hof. XIV. pœnitentialium, eamqve solam, citat Alb. Bartholinus in libro de Scriptis Danorum, cui primum in Bibl. Sept. erud. locum assignavit eruditissimus Möllerus, p. 67. A Claudio verò Lyschandro, Christiani IV. Danorum Regis Historiographo, Theses quoque de unico Mediatore & Hymnos Danicos, quodam sui parte Jo. Thomæi Hymnologio Danico insertos, eidem tribui observat Möllerus in Spicilegio Hypomn. ad Bartholini librum, ipsis Hypomnematis subjuncto, p. 21.

§. II. Secundo collocandus est loco CASPAR BARTHOLINUS, Malmogiæ Scanorum sæculi sextidecimi anno LXXXV. in lucem editus. Quæ adeò præcociis fuit ingenii, ut tres natus annos libellum, quem vocant, alphabetarium & præcipua Religionis Christianæ capita ambitu suo complectentem 14. dierum decursu non tantum legere didicerit, sed penitus edidicerit. Imò, quod magis sanè mirandum, cum fari primum inciperet, integro prope anno vocibus usus fertur, diversis planè ab his, quas tenellis suis auribus aut à parentibus aut à nutrice aut ab ullo magistro hauserat. Quæ commemorans summus quondam Hafniensium Theologus, Casp. Erasm. Brochmandus, in Orat. parentali, apud Wittenium in Memoriis Medicorum renovatis p. 50. 51., auritos ejus rei adesse testes asserit Viros quosdã doctos & lingvarum peritos, expensis paulò diligentius vocibus, à Bartholino puero prolatis, ultro confessos, vocum istarum haud paucas

paucas cum Hebræa lingua exactè convenire. Atque hæc in infantili ætate contigerant. In ætate puerili quanta præstiterit Noster, Brochmandianis, quam nostris, enunciare malumus. Hunc verò in modum l. c. p. 51. ista fluunt: *Crescentibus paulatim annis ignei ingenii strictura magis magisque emicuerunt. Nondum enim tredecennis Orationem Latinam & Græcam eleganter condebat istosq; eâ ætate fecerat in arte dicendi progressus, ut de quovis argumento etiam memoriter peroraret. Logicam etiam hæc ætatulâ probe callebat, adeò, ut si vel quispiam ætate provectior litem ipsi intentaret de quæstionibus logicis, etiam subtilioribus, adversarium inveniret, imberbem quidem, sed non imbellem. Studiis e quidem Academicis jam tum fuerat aptissimus, sed parentum consilio, interjecto aliquot annorum spacio, Hafniæ eadem est auspiciatus, Rostochii verò & Wittebergæ continuavit, in posteriori Academia, quam dudum meruerat, Docturam Philosophicam vicennnis consecutus. Posthæc itineri se accinxit literario cultioremque Europæi orbis partem, Germaniam scil., Galliam, Angliam, Belgium & Italiam peragravit. Inde recusatâ apud Sedanenses Græcarum Litt. Professione, apud Neapolitanos verò Anatomica, Universitatem Hafniensem, cum in Basileensi Medicæ Doctoratus honoribus ornatus ante fuisset, repetiit: in qua Lingvam Lat. ab A. M. DC. XI., Medicinam ab A. XIII., Theologiam vero (cujus & Doctor publicè renunciatus est) ab A. XXIV. Ordinarius Professor docuit, ad annum usque XXIX.*

cujus

cujus medio jam superato, secundum sustinens ACADEMIÆ RECTORATUM, animam Salvatorii suo reddidit. Vel solum id confirmat Brochmandianæ Orationis rubrum, quod sequentibus apud Wittenium p. 48. conceptum est verbis: *Currus & equites Israël.* Hoc est: *Vita & mors Dn. D. Casp. Bartholini, insignis Philologi, celeberrimi Philosophi, Medici scriptis & praxi notissimi, Theologi magni, ACADEMIÆ HAFNIENSIS iteratò RECTORIS MAGNIFICI, Viri ad exemplum usque probi & pii, publicâ Oratione celebrata in Acad. Regia Hafn. d. XXV. Julii Anno 1629. à C.E. Brochmando.* Plura vide apud eundem Brochmandum, Erasmus Vindingium in Acad. Hafn. p. 244. seqq. & Möllerum in Hypomn. ad Bartholinum de Scriptis Danorum p. 174. seqq.

§. III. Patrem comitetur, non illò incelebrior, Filius, THOMAS BARTHOLINUS, idem quippe cum parente fatum expertus. Exactis ille in Regia Hafniensi, quæ superioris seculi anno XVI. nascenti cunas præbuerat, humanioribus, ut vocant, studiis, Philologiæ, Philosophiæ & Theologiæ, cum primis autem Medicinæ tantò se dederat ardore, ut, juvenis licet unius vix & viginti annorum, non jam alumnus, sed enumeratarum scientiarum Consultum agere posse videretur: cum paternò excitatus exemplo exteris quoque adire provincias firmiter apud animum constitueret. Lugdunum ergò Batavorum omnium primo petiit, ibidemque per aliquod temporis intervallum celeberrimorum Virorum consuetudine

tudine usus, Galliam intravit, consumtoque in ipsius Parisiensi præsertim ac Montpeliensi Academiis biennio, Patavium Italorum concessit. Heic per triennium commoratus, eruditissimorum hominum adedò in se convertit oculos, ut Consilarii primum Nat. Germ. ac deinceps Pro-Rectoris dignitatem ab Academiæ istius Theologis, Medicis ac Philosophis, tum & locum inter socios Academiæ incognitorum Venetæ, à Joanne Franc. Lauredano, ejusdem moderatore, promeruerit. Româ postmodum aliisque Italiæ urbibus insignioribus, quin & Sicilia regno (in cujus urbe Messanensi Philosophiæ Professionem oblatam Nostro fuisse memoratu dignum est) ac Melite insula penitus lustratis, Basileam venit, unde, summis in arte salutari honoribus A. 1645. ornatus, per Galliam, Belgium & Germaniam 1646. in patriam remigravit. In hac anno statim subsequente Professioni Mathematicum, unòque interjecto Anatomicæ, & post Olaus Wormium 1654. Collegii Medici Decanatus perpetuo admotus aliisque insuper officiis, post factam in prædio suo Hagestedensi, Hafniæ vicino, Bibliothecæ jacturam, auctus, decessit Anno supra mille sexcentos octogesimo, & quarto quidem fungens Academiæ Rectoratu. Provoco ad J. Möllerum in Hypomn. ad Barthol. librum p. 421. & Henningum Wittenium, cujus in Diario Biogr. ad annum 1680. Rrrr. hæc sunt verba: *IV. Dec. THOMAS BARTHOLINUS, Danus, Hafniensis, Phil. & Med. D., in Academia patria primo Mathematicum, dein Anatomicæ Professor, tum Fctis Med. Senior, demum Prof. Honorarius,*

*notarius, Archiater regius, in suprema Justitia Curia Assessor atque eò tempore ACADEMIÆ HAFNIENSIS RECTOR, etat. 64. Plura de eo lecturis satisfacient Wilhelmi Wormii, Oligeri Jacobæi & Georgii Hannæi, Med. Facultatis Professorum Hafniensium, Orationes in ejus excessum habitæ, Erasmus Vindingius in Acad. Hafn. p. 378. seqq. & cui nostra debemus, Jo. Möllerus in Hypomn. ad Bartholinum, l. c. Qvi p. 417. 418. sequentem in modum in laudes nostri excurrit: *Thomæ Bartholini, Senioris, Medicorum nostræ et atis Primicerii, Anatomiae Scriptoris, Scrutatoris naturæ solertissimi, Oratoris disertissimi, Poëtæ & in Latino & Vernaculo idiomate ingeniosi, Antiquarii insignis & Polyhistoris maxime atque laboriosissimi, nec ob solam doctrinam, sed præter etiam isti Vita morumque integritatem commendandi, merita in Literas celebriora sunt, quam ut laudibus nostris indigeant. plura autem, quam ut recensu, qualè instituti nostri ratio exigit, breviori queant enumerari. Nomen certè inter Literatos illustrius, si Tych. Brabeum excipias, neque Dania, in qua ipso superstite studia Medico-Anatomico-Physica ab eo & discipulis inchoaverunt, Mich. Lysero, Georg. Segero, Henr. Moimichenio, Mart. Bogdano, Wilh. Wormio, Olao Borrichio, Nicol. Stenonia, Oligero Jacobæo, felicissimè exculsa, ad invidiam usq; Gentium Europæ reliquarum floruerunt, neque universus ostentare potest Septentrio.**

§. IV. Succedit DANIEL BECKHERUS, Regiomontanus, ab anno superioris sæculi tertio & quinquagesimo usque ad septuagesimum in Academia patriæ

tria Medicinæ Professor ; quem fasces gerentem Re-
 ctoriales ad plures abiisse testatur Senatus Academicus
 in Progr. funebri , apud Wittenium in Memoriis
 Med. Dec. II. p. 177. in hæc verba : *Sed nec defecit
 eum fortuna in Promotione , quando Serenissimi pro-
 pitia voluntate Anno 1653. Professor Ordinarius
 atque dehinc Anno 1663. Consiliarius atque Ar-
 chiater constituitur , quibus provinciis summâ fide
 atque dexteritate non solum defunctus , sed & de-
 fluente illo tempore septies FCTis Medicæ Decanus ,
 bis autem Magnificus Academiæ Rector , in quo
 splendido atque pompatico honore vitam finiit , est
 salutatus. Quod idem vel ipsa Programmatis in-
 scriptio , apud Wittenium l. c. p. 171. reperiunda ,
 confirmat , cuius hæc est summa : *Ad honorificam
 funerationem Viri Nobiliss. Excell. Ampliss. atque
 Experientissimi , Dn. Dan. Beckheri , Med. D. e-
 jusdemque Prof. celeberrimi , Sereniss. Electoris
 Brandenburgensis Archiatri atque Consilarii , ACA-
 DEMIÆ nostræ inter hos dies RECTORIS MA-
 GNIFICI , cives suos invitat Pro-Rector atque Se-
 natus Academiæ Regiomontanæ. Confer eundem
 Wittenium D. B. Tom. I. ad ann. 1670. De cætero
 quando eidem Viro docto in Memoriis p. 178. seq. in-
 ter scripta nostri referuntur : Spagyria Microcosmi , tra-
 dens Medicinam è corpore hominis tum vivo tum ex-
 stincto doctè eruendam , scite præparandam & dex-
 tre propinandam : De cultrivoro Prussiaco Obser-
 vatio & curatio singularis , Decade positionum , va-
 riis variarum observationum historiis referarum ,
 illustra-**

illustrata: Medicus Microcosmus, & Anatomia infimi ventris, XII. Dispp. delineata; induci non possum, ut credam, eorundem illum esse Autorem. Natus enim est anno demum 1627. prius verò scriptum, ipso indice Wittenio, editum Rostochii 1622. 12. & triplo dein auctius & correctius Lugd. Batav. 1633. 4. secundum Regiom. 1636. 4. Lugd. Bat. 1638. 8. & Germanicè Regiom. 1643. 12. tertium Lugduni 1633. 4. & deinceps Londini 1660. 12. quartum deniqve Regiom. 1634. 4. Ut indubium mihi sit, cum patre cognomine Nostrum à Wittenio confusum istiusqve scripta huic tributa. Atqve hoc eò confidentius adsevero, qvòd ipsummet Wittenium D. B. T. I. ad ann. M. DC. LIII. lit. Eec. 3. b. Dan. Beckherum, patrem, laudatorum scriptorum Autorem constituere videam. Idem amplius elucescit ex Epigrammate in Beckherum patrem, Gedanensem qvippe, confectum, qvòd tanqvam in filium scriptum, p. 178. sequentis exhibet tenoris Wittenius:

*Beckherum ecce tibi, Lector! qvem clara
disertum.*

Produxit Gedanum Prussidos Hippocratem.

S. V. Proximum à Beckhero locum occupat JACOBUS BORDINGUS, Antverpiensis, Ling. primum Græc. & Hebr. Parisiis in Collegio Lexoviensi Prof., post Scholæ Carpençtoratensis præfectus, porrò Med. D. & Practicus Hamburgensis, inde Professor Medicus & Archiater Ducalis in Acad. Rost., postremò ejusdem FCtis Ordinarius Hafniensis; cujus Academia gerens Magistratum mortalis esse desit

B

A. 1560.

A. 1560. Audiamus Möllerum, qui ita in Hypomn. ad Barthol. lib. de Script. Dan. p. 247: *Hafniam An. 1557. à Christiano III. R. Daniæ evocatus, Aula & Academia utriusque doctrinam ac fidem suam approbavit & in HAFNIENSIS tandem RECTORATU quinqueagenarius d. 5. Septemb. Anno 1560. decessit.* Quanti virum fecerit Melanchthon, vel ex eo patet, quod Orationem ejus in obitum Christiani III. habitam & Hafniæ 1559. in 4. excusam, Wittebergæ eod. anno in 8. recudi fecerit. Vide Möllerum Hag. ad Hist. Cherson. Cimbr. P. I. c. XII. p. 181. seq., qui in Hypomn. l. c. prolixiorem de nostro tractationem promittit, in Cimbria Literata aliquando suppeditandam. Vide interim, eidem quoque commemoratos, Jo. Spithovium, Phys. Prof. Hafn., in Orat. funebri, Er. Vindingium in Acad. Hafn. p. 95. seqq. Melch. Adamum in Vitis Medicorum Germ. p. 101. seqq. Thom. Bartholinum in Cista Med. locul. IX., Franc. Sweertium in Athenis Belg. p. 357. Val. Andr. Desselium in Bibl. Belg. p. 403., Paul. Freherum in Theatro Eruditor. p. 1247. seqq., alios.

§. VI. PETRUM BOYE, Phil. & Decret. Doctorem in Acad. Rostoch. & Archi-Diac. in Eccles. Zverinenfi, in Rectoratu A. 1542. decessisse, credere nos jubet Matricula Academiae Rostoch., in qua hæc consignata reperiuntur: *A. 1541. in die S. Tiburtii fuit electus in Rectorem Universitatis venerabilis & circumspæctus vir, D. Pet. Boye, sub quo Rectorate inscripti sunt, &c.* Et mox: *A. 1541. die S. Ursulae sui ego Doctör Pet. Boye continuatus Rector usque*

usque ad futurum Pascha, sub quo Rectoratu intitu-
lavi hos, quorum nomina sequuntur. Post illa hæc
adjecta sunt: Dn. Doctor PETRUS BOYE OBIIT IN
RECTORATU suo Anno Domini 1542. M. Andreas
Eggerdes, electus in locum defuncti, suos inscripsit
& testimonium approbavit.

§. VII. Jam ordo nos deducit ad JOHANN.
EBERHARDUM BUSMANNUM, Verdensem,
Theologum Helmstädiensem. Quem in Pro-Re-
ctoratu Academia Magnifico A. 1692. d. 18. Maji
defunctum sufficienter comprobat funebre Program-
ma Vice-Pro-Rectoris & Senatus Academia Juliae
(quod Memoriis Theologorum intulit celeb. Pippin-
gius, Tom. III. Dec. VIII. p. 1326. seqq.) cujus initio
hæc leguntur: *Non vulgare vulnus, sed ad interiora
penetrans, infixit dies mensis hujus post decimum
octavus, quò ingenti suorum luctu & non minore cum
Academia tum Ecclesia malo Vir Magnif. & Maxime
Rev. Dn. Jo. Eberh. Busmannus, S. Theol. D. & Prof.
celeberrimus, Helmstädiensis & vicinarum Ecclesia-
rum Superint. Gen. nec non ACADEMIÆ JULIÆ
h. t. PRO-RECTOR, rebus humanis excedens,
hanc exequias vobis indicendi necessitatem imposuit.
Quintus jam agitur mensis, ex quo concordibus Se-
natus nostri suffragiis electus, à Serenissimis Ducibus,
Dn. Rudolpho Augusto & Dn. Antonio Ulrico, clemen-
tissime confirmatus, bonis omnibus applaudentibus,
cum sceptris Academicis Reip. nostræ literariæ admi-
nistrationem suscepit, & universo Collegio parem dex-
teritatem atque prudentiã probavit, quâ gemina vi-
ce eodem munere feliciter antehac defunctus erct. Ad*

finem properante semestri, cum de successore, in cuius
humeros cum splendida dignitate tantum onus de-
voveretur, proximæ consultationes instituenda es-
sent, febris ardore correptus & post paucos dies pro-
fus exstinctus, cum fascibus vitam deposuit.

§. VIII. Pergimus ad JOHANNEM CHE-
SNECOPHORUM, (Chresnecophorum Wittenio
dictum) Suecum, Academiae Upsal. Prof. Medicum
eximium: cui Rectorales gerenti fasces fatalem existi-
tisse annum superioris seculi quintum & tricesimum,
ex his liquet Cl. Wittenii verbis, quæ lego D. B. T. I.
ad ann. M.DC.XXXV. lit. Hh.1.b.,D.1. Mart. Johan-
nes Chresnecophorus, Suecus, Nericius, Med. Do-
ctor ejusdemque Prof. Upsaliensis, b. t. **ACADEMIÆ
RECTOR.** Vitam ejus & merita Oratione parenta-
li, eod. anno Upsal. in fol. edita, fusè delineavit
Henr. Hecynthius. Cui adde Jo. Loccenium Orat.
fun. Pet. Kirstenio sacrae sub initium, & celeb. Mölle-
rum Hypomn. Historico-Crit. ad Jo. Schefferi Sue-
ciam literatam (ultimum in Bibl. Sept. erud. locum
adeptis) p. 383. seq. De Scriptis consule Schefferum in
Suecia lit. apud Möllerum in Bibl. cit. num. IV. p. 92.
93. & Wittenium loc. all.

§. IX. JOHANNEM COTHMANNUM,
Westphalum, inter Theologos Rostochientes po-
stremò haudquaquam locò collocandum, eòpse, quo
Academiae tenebat habenas, tempore in coelestem A-
cademiam evocatum, non pauca sunt, quæ confir-
ment, documenta. Producam unicum, sed omni
majus exceptione, quod in Academiae Rostochiensis
Matricula

Matricula ad annum M. DC. L. sequentis legere licu-
 ittenoris: Jo. Cothmannus deposito nondum, tamen-
 si ad finem tendente Magistratu suo, die Dominicâ,
 quæ erat VI. Octobris, cum ad sacra pomeridiana in
 templo peragenda, Ministris Academia stipa-
 tus, procederet, repentinò eheu langvore cor-
 reptus, placide expiravit. Sit anima ejus in
 pace! Sextus ille Rectorum est, qui in ipso regimi-
 ne demortui, Magnifica sepultura honorati sunt.
 Ad latera capuli, in quo exanime ejus corpus esse-
 rebatur, incedebant juxta decretum Rev. Concilii,
 ex Senatu Academico Professores 4., nempe D. Casp.
 Mauritius, Theologus, D. Henr. Rhane, ICTus, L.
 Laur. à Bodock & L. Jo. Corfinius, uterque Philo-
 sophus, ille Oratoria, hic Physices Metaphysicesque
 Professor, adeoque unus ex singulis FCTibus, ita
 ut absentiam Medici alter Philosophorum pensaret;
 & præterea duo Doctores non-Professores, Conr.
 Schuckmann, J. U. D. & Jo. Bacmeisterus, Med.
 D. Capulum antecedeabant Cursores sive Academiae
 Ministri, præferentes eidem Sceptra Universitatis,
 sindone nigra induta ac tecta, apicibus eorum ter-
 ram respicientibus. Hac peracta sunt die 10. Octo-
 bris. In hujus pie defuncti locum ad breve tempo-
 ris spacium, quod restabat, die 6. Octobr. & sic
 triduo ante electionem novi Rectoris, eodem anno
 1650. auctoritate Rev. Concilii electus & surroga-
 tus est interea Rector Universitatis hujus Herman.
 Schuckmannus, Theol. D. & Professor. Plane me-
 morabile est, ipsummet Cothmannum eo, quo ele-
 ctus

ctus fuerat, die præfagiſſe, magnifice ſemet ſepultum iri, in ipſo quippe Magnifici Rectoratus munere ex hac mortalitate evocandum. Audiamus Senatam Acad. Roſt. in Progr. fun. apud Wittenium in Memoriis Theoll. renov. Dec. VI. p. 748. *Sextum* (inter Rectores Univerſitatis Roſtoch. in Rectoratu defunctos) *Magnifice, prout ſibi ipſi, Rev. teſte Concilio, cum ipſo Paſchatos die Rector eligeretur, omnibus fere membris tremens, non ſine copioſiſſimis lacrymis, Propheta fuit, Magnifice, inquam, ſepeliendum efferimus* Plur. Rev. *Clariffimum & Excell. Dn. Jo. Cothmannum, SS. Theol. Doct., Profefſorem & FCTis Seniore.* Plura vide apud Jo. Bernh. Zinzerlingium in Faſtis Rectoralibus Laciburgicis ad annum 1650., Magnif. D. Jo. Nic. Qviſtorpium noſtrum in Programm. Natalit. 1700. propoſ. ad eundem annum lit. B. 3. b., Freherum in Theatro P. I. p. 553., Excell. D. Grapium im Evangeliſchen Roſtock p. 455. ſeqq. 507. ſeqq. & 557., H. Wittenium D. B. T. I. ad ann. 50. lit. Aa. 2. a. Königium in Bibl. p. 217. ſeq. & ſi lubet, in Diſſ. noſtra de Meritis Weſtphalorum in Academiam Roſtoch. 1707. heic loci habita, Sect. I. p. 13. ſeq.

§. X. JACOBO EBERTO, Sileſio, Theologo Francofurtano, à Phil. Labbeo in Bibl. Bibliothecar. p. 150. & ex eo Ant. Teiſſerio in Catal. Catalogor. p. 142. falſo adſcribi Theod. Eberti, Filii, in ead. Acad. Ling. S. Prof. 1630. denati (de quo & videri poteſt Königius, p. 267.) Chronologiam præcipuorum Lingvæ Sanctioris ab O. C. ad ſuam

fua usque ætatem Doctorum, Francof. ad Viadrum 1620. 4. excusam, notavit diligentissimus Homonymoscopia scriptor, Jo. Möllerus, p.m. 667. Non est propositum nobis, in præsentis de ejusdem scriptis esse sollicitis; hoc tantum notamus, quod superioris seculi anno XIV. extinctus fuerit in Academia constitutus regimine. Testem ejus rei produco Wittenium, qui D. B. T. I. ad ann. M. DC. XIV. lit. L. 2. b. hæc consignavit: *V. Febr. Jacobus Ebertus, Germanus, Sprottaviensis Silesius, Phil. & Theol. D., initio Ling. S., inde Ethices, tandem Theol. Prof., quarta vice RECTOR ACADEMIÆ VLADRINÆ, Æt. 65.*

§. XI. Ex Theologis Argentoratensibus, quos à Lutheri reformatione ad nostra usque tempora habuit Academia ista consummatissimos, Professoribus, quando purpura fulserunt Academica, defunctis adnumerandus venit JOHANNES FAUSTIUS, Argentoratensis. Hunc enim, quo Universitati præerat, tempore mortalitati valedixisse, ex Progr. fun. Joh. Joach. Zentgravii, constitit uti in ejus locum Pro-Rectoris, intelligo. Cujus hæc sunt initialia verba, apud Pippingium in Memor. Theol. Tom. II. Dec. V. p. 603. seq. *Luctuosum & lamentabile funus vobis indicere jubeor. Lugete, Cives Academici, lugete! RECTOR NON EST MAGNIFICUS MORTUUS EST! Vir maxime Rev. Ampliss. & Excell. Dn. Joh. Faustius, SS. Theol. D. ejusdemque P. P. celeberrimus, Capituli Thomani Decanus meritissimus & Collegii Wilhelmitani Inspector*

*pector vigilantissimus. --- Mens haeret, supet trem-
mitque calamus, labentibus ex oculis guttulis ma-
gis, quam atramento madidus. Luget Academia
Rectorem prudentissimum, Capitulum Thomanium
Decanum vigilantissimum, Collegium Wilhelmita-
numInspectorem fidelissimum, &c.*

§. XII. ENOCHO quoque GLÆSERO
Landshutensi Silesio, ICTo Helmstadiensi, anno su-
perioris Seculi 68. fatale exstitisse Magnificum Re-
ctorale munus, Programmate exequiis ejusdem sa-
cro edocemur, cujus sequentem exhibet inscriptio-
nem Wittenius in Memoriis ICTorum, Dec. IV. p.
m. 480. *Programma ad Exequias Viri Consultif-
simi atque Amplissimi, Dn. Enochi Glæseri, ICTi &
in Acad. Julia Institut. Imperial. & Criminal. P. P.
Ordinarii nec non p. t. Vice-Rectoris Magnifici,
P. P. d. XXVII. Septemb. cIdo Lc LXIIX. à Pro-Vi-
ce-Rectore & Senatu Acad. Juliae. Adde D. B. T.
I. ad annum. cit. lit. Aaaa, 4. a.*

§. XIII. Huic subjungendus est TACHO à
GLINS, Belga, ICTus & Acad. Franekeranae Pro-
fessor; quem & ipsum Rectoratu fungentem Acade-
mico, superioris seculi anno tertio & septuagesimo,
ad plures abiisse testis est laudatus Wittenius D. B.
T. I. ad annum M. DC. LXXIII. lit. Gggg. 4. b.
2. Febr. *Tacho à Glins, Belga, f. U. D. & Pro-
fessor. Franekeranus, tum ACADEMIÆ RECTOR,
Et, 54. Conf. de eodem König. Bibl. p. m. 349. b.*

§. XIV. Nec oblivioni tradendum censeo
CÆSONEM GRAMMIUM, Tönningensem Holsa-
tum,

tum, Phys. & Græcæ Ling. Profess. Kiloniensem. Hunc etenim, quando in eo erat, ut Magistratu Academico se abdicaret, vitâ excessisse, è Programmate funebri, d. 5. Octobr. 1673. proposito, cognoscimus. Exhibet illud in Memoriis Philosophorum Wittenius, Tom. II. Dec. IX. p. m. 566. seqq., hanc præfixam habens inscriptionem: *Programma, quo Vice-Pro-Rector & Senatus Academiae Kiloniensis ad Exequias Magnifici Academiae Pro-Rectoris, Nobiliss. Ampliss. atque Experientissimi Viri, Dn. Cæsonis Grammii, Phil. & Med. D., Physiologie & Græc. Ling. Prof. clarissimi, Cives Academicos invitat.*

§. XV. Ex funebri Programmate, STEPHANO HEINIO, Ebr. Ling. Prof., à Senatu Academiae Rostochiensis scripto (quod Memoriarum Philos. Decadi II. inferui) eundem quoque, cum præfesset Academiae, obiisse manifestum est. Addam aliud in præsentem testimonium, è Matricula Academica, benevole mihi concessa, desumptum, quod sequentis est tenoris: *STEPH. HEIN, ACADEMLÆ RECTOR, vitam caducam cum immortalis commutavit 2. Junii 1643. & ejusdem mensis humatus est. Ad latera capuli incedebant ex Senatu Academico quatuor, nempe Jo. Cothmann, Theol. D. & Professor, Joach. Schnobelius, J. D. & Prof., Joach. Stockmannus, Med. D. & Prof., M. Laur. à Bodock, Orat. Prof. Et præterea duo Doctores non-Professores, Jo. Niebuer & Jo. Wegener, Jurium Dd. Ministri Academiae sive cursores capula anteibant, ferentes*

rentes scepra Academica, sindone nigra velata & cooperta. Conf. Zinzerlingium in Fastis Rect. Laciburg. ad dictum annum, Magnif. D. Qvistorpium in Prog. natal. 1700. lit. B. 3. a. & Wittenium D. B. T. I. ad annum M. DC. XLIII. lit. Rr. 4. a.

§. XVI. Hasso-Schaumburgicam regebat Academiam ejusdem Theologus primarius, JOANNES OTTO HENCKELIUS, Marpurgensis, quando superioris seculi Anno 83. (error enim est Wittenii, qui annum 1687. emortualem illi contigisse scribit D. B. T. II. p. 146.) die 22. Decemb. hanc linquere mortalitatem jubebatur. Suppetit mihi testimonium ex Programmate, quo ad exequias eidem eundas dicto anno Cives Academicos invitavit electus eo tempore Pro-Rector, Jo. Kahlerus, quod reperio apud celeb. Götzius in Elogiis Germanorum quorundam Thecoll. nuper editis, num. LXI. p. m. 586. seq. in hæc verba: *Ea est nostrarum rerum calamitas & clades, ut sub novi anni auspiciis, quo alii letitiâ exultant, ego tristem & funestum Academicæ nostræ totiq; Ecclesiæ luctuosum casum lamentis & quæstibus cogar exponere. Occidit enim Academicæ Caput, RECTOR MAGNIFICUS! Cecidit pretiosa illa FCtis Theologicæ gemma & Ecclesiæ columna, Jo. Otto Henckelius! Exstinctum est præclarum illud Ecclesiæ lumen, nobisque ardens sui desiderium reliquit & atrocem dolorem! Durum & acerbum fatum, quod res nostras urget & tum, cum maximè egemus, inclytum Henckelium nobis eripit! Quis respondebit deinceps de casibus dubiis & implexis?*

*implexis? Cujus vox calamusque veritatem asseret
potentius aut exponet lucidius, aut subtilius differet?
Quis Ecclesiam ejusque negotia reget prudentius &
melius disponet? Ferimur cuncti in unius jugulo sa-
voque vulnere sauciamur. O lamentabilem obitum
& vix reparabilem tot maximarum rerum jactu-
ram! Conticuit eheu erudita illa & facunda lin-
gua! os venerandum exaruit! docuitque hoc ipso,
immortalem vitam meritos mori quoque posse.*

§. XVII. Quem primo, merita si spectanda,
loco collocare debuissimus, summum inter Nostros
Doctorem, LEONHARDUM HUTTERUM, Ul-
mensem, cum, ordinem sectantes alphabeticum,
heic demum exhibemus. Fuit vir ille primarius quon-
dam Vitembergensis Aeademiæ Theologus, tanto
de eadem pariter ac univèrsa Ecclesia puriori meri-
tus opere, nulli ut maximorum haberi debeat secun-
dus. *Redonatum* certe qui primus dixit *Lutherum*
(quas voces quædam literarum metatthesi nomen e-
jus insinuat) à veritate nullus ablusit. Nec adeo
quicquam, quæ quod ejus postulaverant merita, dicit
celeberrimus Thom. Crenius, quando assertorem Re-
ligionis nostræ & vindicem acerrimum (Exerc. III.
de Libris Script. opt. & utiliss. num. IV. p. 10.) ma-
gnum item Doctorem nostrum (Tom. V. Animadv.
c. III. §. VI. p. 199.) appellat. Sane quantus fuerit
Theologus, aurea ejus scripta, & numero multa &
judicio edecumata, recensita Wittenio Memoriarum
Theol. Dec. I. p. 92. 93. 94. 95., abunde comprobant.
Nolin tamen impræsentiarum cum laudato Crenio
Exerc.

Exerc. I. de Libris Script. opt. num. XXX. p. 28.
 pro certo determinare, scriptum illius citra contro-
 versiam optimum esse Explicationem Formulæ Con-
 cordiæ; qvanqyam non ignorem, à summo Calovio
 eandem ceu lectu inprimis dignissimam commen-
 dari in aureæ Pædiæ Sect. II. Art. poster. c. II. can.
 III. p. m. 184. edit. Vitemb. A. 1666. 8. Id saltem
 qvoad præsens commemorare operæ duco pretium,
 eundem qvoqve Hutterum, Magnifico fungentem Re-
 ctoratu à Salvatore suo, cujus à partibus fidelissimus
 juxta ac constantissimus miles steterat, in cœlestem
 Academiam anno superioris seculi sextodecimo evo-
 catum fuisse. Testem ejus rei adduco Ambros. Rho-
 dium, cujus hanc repeto Programmatis, defuncto
 Rectori scripti, inscriptionem, apud Wittenium l.
 c. p. 89. reperiundam : *Programma in funere MA-
 GNIFICI HUIUS ACADEMIÆ RECTORIS, Viri
 Rev. Clariss. & Excell. Dn. Leonhardi Hutteri, SS.
 Theol. D. ejusdemqve Prof. Primarii ac Senioris,
 de universa Christi Ecclesia egregie meriti, propo-
 situm ab Ambr. Rhodio, Ph. & Med. D. & Mathem.
 super. Prof. d. XXX. Octobr. Anni M. DC. XVI.*
 Idem confirmat Epitaphium, adlegatum Wittenio,
 p. 92., qui & videri potest T. I. D. B. ad ann. 1616.
 lit. N. 2. b. Addatur Theoph. Spizelius in Templo
 Hon. p. 32. & Königius in Bibl. p. 419.

§. XVIII. Inter ICTos Rostochienses immor-
 tale nomen adeptus est LAURENTIUS KIRCHO-
 VIUS, cum aliis tum integris quinque Consiliorum
 Tomis; quos dum anno 1605. ab ipsomet Autore e-
 missos

missos afferit Königius, in Bibl. p. 446. b., errorem committit, quandoquidem seculi sextidecimi anno octogesimo, Rectoralia tenens scepra, Vir clarissimus è vivis jamtum excesserat. Id vero ne frustra dixisse videar, dabo quæ in Matricula Univ. Rostoch. ad Annum M, D, LXXX. sequentis tenoris adnotata reperio; *Obiit celeberrimus hic ICTUS IN RECTORATU lue epidemica s. febrì catarrhosa, quæ hoc anno totam Europam infestavit & plures e medio sustulit; cujus demortui vices commisse sunt D. Sim. Pauli, Theol. Prof. & Superintendenti. Idem testatur Zinzerlingius in Fastis Rectoral. Laciburg. ad ann. cit.*

§. XIX. Kilonienses inter Theologos principem si salutavero CHRISTIANUM KORTHOLTUM, Femariensem, nimium me haud dicturum totus confido. Joanni certe Fechtio, (*sufficit nomen indicasse, id enim non hominis, sed meritorum est, judice Magno Mayero Diff. de benedict. sacerdot. pref.*) Theologus nec eruditione nec prudentia cuiquam secundus audit: illustri Seckendorffio Doctor maxime venerandus & de Ecclesia Christi egregie meritus, itemque bellator adversus hostes veritatis, præcipue regnum papæum felicissimus, victor invictissimus. Merita Viri Oratione parentali in hac Academia delineavit ejusdem gener multo clarissimus, Joach. Lindemannus, ex qua, à celeb. D. Pippingio Memoriar. Theol. Tomo II. Dec. V. illata, intelligo, Magnifico eundem Rectoratui immortuum. Sufficiens est indicio ipse Orationis titulus, quem
his

conceptum verbis exhibet Pippingius p. 571. *Memori am Theologi vere Christiani in Magnifico, Maxime Rev. Amplissimoque Viro, Dn. Christ. Kotholto, Doctore Theologo consummatissimo, in clyta Academia Christian-Albertina Prof. Prim. celeberrimo, Sereniss. Ducis Cimbriae Pro-Cancellario ibidem gravissimo & subvita finem ACADEMIÆ PRO-RECTO RE MAGNIFICO, ante annos, quos vivere dignus erat, magno honorum omnium mærore, Ecclesia suisque A. C. 1694. mense April. erepto, in solenni lugentium panegyri delineavit socieri optimi gener mœstissimus, Joach. Lindemannus, P. P. & Archi-Diaconus.*

§. XX. Cum Theandri Lutheri beneficio lux religioni exorta denuo, ad hæc quoque loca diffundi cœpisset, in hac Academia Professore, nescio cuius Fctis, egit D. NICOLAUS LEO, quem ipsum quoque, cum Rector præesset Academiæ, Anno MDXXXV. defunctum, ex his Petri Lindenbergi verbis, in Chronico Rostochiensis reperiundis ex eoque nuper in Progr. ad Disp. inauguralem Hanschianam, lit. A. 2. b. à Magno Fechtio repetitis, manifestum est: *Erat tanta Academiæ vastitas, tantus doctorum hominum contemptus, ut Doctore titulo nominato nescio quid nominaretur, tantaque Professorum raritas, ut unico D. Nicolao Leoni Magistratus fascès commendarentur, qui per sexennium & forsàn diùtius Rectorem egisset, nisi immatura morte præreptus fatum compleisset.*

§. XXI. Ex civibus meis, ad classè defunctorum

ctorum in Rectoratu Academico Professorum referendis, supra produxi Joh. Cothmannum Theologum, nunc ex iisdem hujus quondam Academiae Ictum celeberrimum, THOMAM LINDEMANNUM, eodem cum isto natali loco, urbe nempe Hervordienfi, gavisum produco. Is vero cum A. 1632, octavum Sceptra teneret Academica, fato concessit. Producam, quæ Magni Qvistorpii manu consignata in Matricula Academica de Nostro leguntur, sequentia: *Thomas Lindeman, J. D. & Prof., vir eruditionis, facundie, in judicando dexteritatis laude insignis & in rebus expediendis felicitate nemini secundus, RECTOR ADHUC, 14. die Martii Anno 1632. moritur & 19. ejusdem mensis in Templo Mariano humatur. Ad latera capuli, in quo ad sepulturam corpus deferbatur, ex singulis Facultatibus unus incedebat, L. Jo. Cothmann, Theologus, D. Nicol. Schütte, Jctus, D. Jo. Assuerus, Medicus, M. Georg. Dasenius, Philosophus, & insuper duo Jurium Dd. non-Professores, D. Levinus Battus & D. Henr. Sibrandus. Cursores capulum antecedeabant & Academiae scepra sindone nigrâ induta capulo præferebant, ita ut apices eorundem terram respicerent. In hujus locum Rector Academia die 16. Martii 1632. electus est Jo. Qvistorius, Theol. D. & Professor. Plura dabit Progr. funebre à Senatu Acad. Rostoch. propositum. Cui adde D. Qvistorium in Progr. Natal. 1700. lit. B. 2. a., Zinzerlingium in Fast. Rect. Laciburg., Witteni-um D. B. Tom. I. ad ann. 1632. lit. Ec. 2. a. &, quæ merita ejus in hanc Academiam delineantur, Diss. nostram*

nostram de Meritis Westphalorum in Acad. Rostoch. (justi in forma Tractatus paucis abhinc mensibus B. C. D. proditura) Sect. II. p. 26. 27.

§. XXII. In Regiomontana Academia GEORGIUM LOTHUM, Medicinæ Professore non incelebrem, superioris sæculi anno quarto & octogesimo ad plures abiisse, sequentibus commemorat Cl. Wittenius D. B. T. I. ad ann. 1684. lit. Uuuu. 2. b. *XXII. Febr. Georgius Loth, Prussus, Regiomontanus, Phil. & Med. Doctor inqve patria Medicinæ Professor primarius, & tum UNIVERSITATIS RECTOR, Æt. 61.*

§. XXIII. SIBRANDUM quoque LUBBERTUM, Academiæ olim Franckeranæ Theologum clarissimum, cum fasces gereret Rectorales mortalitati valedixisse ex his, à Sixtino Amama, Frisio, Ling. Ebr. in eadem Universitate id temporis Prof. famigeratissimo, in Praef. Anti-Barbaro biblico præmissa, pagg. (quæ à manu mea additæ sunt) 56. 57. memoriæ proditis, conjicio: *Celebris ille Academiæ nostræ, dum vixit, Theologus, D. Sibrandus Lubbertus, b. m., publica Oratione, qua aliquot ante beatum suum ex hac vita excessum mensibus Rectoratum auspicabatur, in studiosorum mores & circa SS. Literas socordiam gravissime detonabat, classibusqve insuper nimiam in admittendis quibuslibet Candidatis facilitatem objectabat.* Plura de nostro dabit Wittenius D. B. T. I. ad annum 1625. lit. II. 3. 4.

§. XXIV. Annus superioris sæculi primus laebatur & vicesimus, quando Theologus & Philologus

logus incomparabilis, EILHARDUS LUBINUS, ex Comitatu Westphaliæ meæ Oldenburgeri oriundus, hujus Academiæ, quem Professor Theologus sustinebat, Rectoratui immoriebatur. Luculenter illud demonstrat Matricula Rostoch., in qua sequentia ad annum M. DC. XXI. adscripta leguntur: D. 2. Junii circa quintam vespertinam obiit Magnificus Dn. Rector, Eilh. Lubinus, vir ob præclaras ingenii dotes longiori vita dignissimus; cujus funus 5. Junii honorifice factum. Deputati ex 4. Facultatibus, à lateribus tumbe funus comitati sunt, D. Jo. Qvistorpius, Theologus, D. Joach. Schönermarkius, Jctus, D. Jo. Assuerus, Medicus, D. Azarias Stürtzius, Historicus, M. Jo. Simonius, Orator, M. Georg. Dasenius, Mathematicus. Cursores septem pro inversa, velo serico obducta, funeri prætulerunt. Sepultus est in foro Templi Jacobæi in sepulchro Fctis Philosophicæ. In defuncti verò Rectoris locum surrogatus est à Rev. Concilio Joan. Bacmeisterus, Phil. & Med. D. ac Professor. Idem ex Progr. funebri, à Senatu Acad. Rostoch. eidem scripto, quod legere est apud Wittenium in Memoriis Theoll. Dec. III. pag. 305. seqq. patescit, quo cum contende D. Qvistorpii Progr. natalit. lit. B. I. a. Zinzerlingii Fastos Rect. Laticiburg. ad ann. 1621. Wittenii D. B. T. I. ad eund. ann. lit. R. I. & si placet, Dissert. nostram de Meritis Westphalorum Sect. I. p. 17. seqq. Plura, alii reservanda occasione, non est animus hæc addere, præter unicum Magni Fechtii de Nostro judicium, quod Lubino planè dignum censeo. Habetur illud in O-

C

rat,

rat. de studio Exegetico in Academia Rostoch. semper exulto, Exegetibus Schomerianis in Epistolas Pauli minores subnexa, sequentis tenoris: *Qui hoc (Eilh. Lubini) nomen ignorat, ignorat propemodum ipsam eruditionem. Nec enim Rostochiensium Professorum quisquam, apud externos etiam, quam hic ipse, majorem celebritatem adeptus est. Ejus quippe Antiquarius & Fax Poëtica & Florilegium & Clavis Lingvæ Græcæ & Autores illustrati, Horatius, Juvenalis, Persius, veterum Græcorum Epistola, & in superiore Germania, & in Belgio, & in Gallia, neque semel tantum, sed bis, sed ter, imò quinqvies & sexies recusa conspiciuntur. Tanto tum hi libri habebantur in pretio, tantâ estimatione. Qui honor, quantum mihi constat, nemini contigit à primis Academiæ hujus natalibus.*

S. XXV. Quanta existant Lyserorum in orthodoxam Ecclesiam merita, nemo est, qui ignoret. Nec id quoque incompertum cuiquam esse arbitror, omnes singulosque per longissimos annorum decursus ex hac gente prognatos maximo eidem & olim fuisse & hodieque esse ornamento, invidendamque tum puritate doctrinæ tum innocentia vitæ famam consecutos, (præter unum Jo. Lyserum, Polycarpi Lyseri, Theologi Lipsiensis celeberrimi, filium, Theol. primò Licentiatum, Pastorem acInspectorem Portensem, deinceps veritatis divinæ desertoré ac Polygamia defensorem) ut non immeritò hujus in laudem familiæ scripsisse censeam D. Paulum Röberum in Arc. triumph. P. III. p. 1201. apud Magnif. D. Goetziū in Diff. de
Fatis

Fatis tristibus, quæ Theologorum clarissimorum filii
 subierunt, Lubec. 1706. 4to. ed. §. XVIII. p. 19. *Dieses rühmliche Lyserische Geschlecht ist viel seeliger und von Gott gesegneter als anderer fürnehmer Geschlechter Häuser, sintemahl demselben, Gott Lob und Danck ewiglich, kein einiger Sohn oder Tochter oder Kindes-Kind auß dem Geschlecht geschlagen, ein Cham, ein Esau, eine Diana, ein Judas, ein Schandflocken, Bube oder Bübin worden, sondern sind alle (excepto jam dicto Apostata, ante quem hæc scripserat Röberus) vortreffliche Männer, und die Töchter vornehmen Männern beygeleget, und haben wohlgerathene Kinder gezogen.* Hactenus ille. Non est propositum nobis, singulos ex ista oriundos familia enarrare; unius tamen mentio heic injicienda est, WILHELMI scil. LYSERI, Theologi Wittenbergensis consummatissimi; quem in Rectoratu Academico anno superioris seculi XLIX. è vita excessisse credere nos jubet Wittenius in Memor. Theoll. Dec. VI. p. 704., ubi sequens occurrit Programmaticis exequialis inscriptio: *Programma in obitum RECTORIS MAGNIFICI, Viri plur. Rev. Ampliff. & Excell. Dn. Wilhelmi Lyseri, SS. Theol. D. & P. P., Electoralium Alumnorum Ephori nec non Ecclesie cathedralis ingenue, quæ Misna est, & Fctis Theol. Decani, Viri de universa Christi Ecclesia præclare meriti, die 8. Febr. Anno Domini M. DC. XLIX. pie ac placide denati, propositum à Pro-Rectore Acad. Witteb., Andrea Sennerto, Sanctæ atq. OO. LL. Professore.* Vide quoque p. 711, 712. ubi Epitaphium
 C 2 Lysero

Lysero scriptum cernitur, & D. B. T. I. ad ann. cit. lit. Yy. 3. b.

§. XXVI. Quod vulgò dicitur, præcoces doctos *μικροβίους* plerumque existere, idem suo exemplo probavit æternæ memoriæ Theologus *Φιλοσοφικώτατος*, BALTHASAR MEISNERUS, Dreïdenfis. Sobriam sanè Philosophiam Juvenis conscripsit; quæ quanto nihilominus habita fuerit in pretio summis ejus ætatis Theologis & Philosophis, honorifica eorundem elogia libro præfixa luculento sunt in dicio. Supremum in Philosophia honorem (quod primò erat loco commemorandum) septendecim annorum adolescens cum maximo (ut loquitur Weckerus loco mox citando) omnium applausu, & non multò post FCtis Phil. Adjuncturam in Acad. Witteb. obtinuit. Cumque alias deinceps iustrasset Academias, in eadem Leucorea Ethicam Ao. 1611. Theologiam verò biennio post profiteri jussus est. Quam posteriorem spartam tam variis tamque edecumatis ornavit scriptis, ut inter summos superioris sæculi Theologos computari meruerit. Prematuræ verò (quod dolendum) mortis Ecclesiæ nostræ ereptus est, annos nondum natus quadraginta, 1626. (errat enim Königius, qui uno quadragenario majorem anno obiisse Nostrum 1628. asserit, in Bibl. p. 526. b.) & eò quidem tempore, quo Rector Academiæ præerat. Adeamus Wittenium, qui in Memor. Theoll. Dec. II. p. 214. sqq. Programma exequiis Meisneri sacrum exhibet, hoc ornatum titulo: *Programma*

gramma

in funere MAGNIFICI ACADEMIÆ RECTORIS,
Viri plur. Rev. Clarissimi & Excell. Dn. Balth. Meis-
neri, SS. Theol. D. & Prof. eximii, de Ecclesia Chri-
sti optimè meriti, propositum à Georg. Weckero, Phil.
& Med. D. & P.P., jam Acad. Witteb. Pro-Rectore,
d. 11. Jan. 1627. In ipso vero Progr. p. 215, hæc lego:
 Cujus quidem cum sæpè alias acerba perquam & luctu-
 osa documenta dedimus, tum hoc potissimum edimus
 die, quò Balth. Meisnerum, Theologum longe cla-
 rissimum & Academiæ hujus non modo Rectorem
 Magnificum, sed decus ac lumen ingens efferendum
 habemus ac tumulandum. Quibus jungi potest Epi-
 taphium à Jac. Martini nostro scriptum, quod idem
 suppeditat Wittenius p. 219. Conf. D. B. T. I. ad ann.
 1626. lit. Y. 3. b. Plura dabit Erasmus Schmidius Orat.
 memoriæ Meisneri 20. Febr. 1627. hab., Spizelius in
 Templo Hon. p. 60. Steph. Hane in Threnologia,
 p. 16. Micrælius H. E. p. 778. Crenius Animadv.
 T. VIII. p. 187. seq. & Exerc. I. de Libris Script. opt.
 num. XXXIV. p. 30.

§. XXVII. COELESTINUM MISLENTAM,
 quod, nobili apud Borussos prosapia oriundus, stu-
 dia theologica haud fuerit aspernatus, sed tanto
 iisdem fervore addictus, ut Professione apud Regio-
 montanos defungi maxima cum nominis gloria po-
 tuerit, in Bibliotheca Nobilium Theologorum, quan-
 quam laudibus tanti viri, decantandis pro merito,
 impar, celebravi. In præsentem quod de eodem men-
 tionem faciam, non alia id fit de causa, quam quod
 A. 1653. copse, quo Academicum depositurus erat

C 3

Recto-

Rectoratum, die mortalitatem deposuerit. Ita enim Pro-Rector & Senatus Academiae Regiomontanae in Progr. fun. apud Wittenium Memor. Theoll. Dec. VIII. p. 1057. *Et videre admiranda aeternae Providentiae consilia, quibus vitae motisque tempora dispensat. Quo die Nobilissimus, Plur. Rev. ac Excellent. Dn. Caëstinus Mislena, SS. Theol. D. & P.P. clarissimus, Pastor Ecclesiae Cathedralis fidelissimus, venerandi Consistorii Sambiensis Assessor meritissimus, Theologus modis omnibus incomparabilis ac acerrimus Orthodoxias defensor, Collega quondam noster honoratissimus, nunc beatissimus, difficillimis RECTORATUS ACADEMICI molestiis, si per vires licuisset, se exururus ac solenni renuntiatione vanos ac onerosos vitae hujus honores depositurus fuisset: eodem mortalitatem ipsam exuens, ad illustrissimos eosque aeternos caeli honores morte beatissima est evehctus.* Plura vide apud eundem Wittenium l. c. & p. 1069. 1070., D. B. T. I. ad annum 1653. lit. Eec. 1. 2. & si lubet, in Bibl. nostr. Nobilium Theoll. Sect. II. c. I. §. XXI. p. 180. sqq. inqve, Hypomnematis ad eandem p. 508. sqq.

§. XXVIII. Quem Augustanae Confessionis exhibitio inclytum reddidit, annus seculi sextidecimi tricesimus agebatur, cum in Rectoratu Academiae Rostoch. vita excederet BARTHOLDUS MOLLERUS Hamburgensis, Theol. D., Cathedralis in Patria Basilicae primum Lector, dehinc hujus Acad. Prof. Facultatisque Theol. & Ecclesiae Collegatae Decanus. Dabo, quae hac de re singula in Matrícula

eula

cula Acad. Rost. ad annum M. D. XXX. consignata legere licuit. Sunt vero sequentia: *Dn. Doctor Bartholdus Möller obiit in RECTORATU Anno Domini XXX. ipso die Gregorii & suos non inscripsit de toto.* Vide Zinzerlingium in Fastis Rectoral. ad d. a. & Jo. Möllerum Flensburgensem in Semi-Centuria clarorum Möllerorum, Appendicis loco Homonymoscopiae subjuncta, p. m. 941.

§. XXIX. Ordine jam produco CHRISTOPHORUM PREIBISILUM, Sprotta Silesium, Phil. & J. U. D. Phys. Prof. Publ., Collegii B. M. V. Collegiatum, FCTis Juridicæ & Nationis Polonicæ Seniores, Comitem Pal. Cæs. & S. Rom. Imperii Exemptum, qui omnium primus inter Lipsiensis Academiae Rectores obiit A. 1651. Sequentibus id confirmat Max. Rev. D. Pippingius in Syllabo Rectorum Acad. Lips., Exercitationibus Academicis subjuncto, p. 452. seqq: Sed paulo mihi subsistendum heic venire arbitror, quando sub ipso hoc Rectore evenit, quod inde à prima Academiae fundatione nemo adhucdum inaudiverat. Floruerat ista per annos ducentos quadraginta & unum, & tam diuturno temporis decursu omnes ejus Rectores purpuram suam ipsi hactenus exuerant Sceptraque diebus Georgii & Galli, quibus semestre regimen in alios humeros transfertur, posuerant. Quæ nullius morte interrupta successio Rectorem Lipsiensem quodam quasi proverbio domi forisque trito *immortalem* fecerat. Ast anni præsentis 1651. Calendæ Martiæ præscriptionem gloriosæ vocis luctuoso interrompebant e-

xemplo, nostramque Academiam experiri istud in
 Preibisio faciebant, quod in Caspare atque Thoma
 Bartholinis Academia Hafniensis - - aliaque expertæ
 sunt in aliis, quos durante Reſtoratus functione è
 vivis emigrare conſpexerunt. Pari namque ratione
 & inter Lipſienſes Reſtores mortalem ſe eſſe primus
 demonſtrabat Preibisius, cujus effigies columnæ Tem-
 pli Academici à tergo Münſterbergii affixa purpura-
 que & reliquo ſplendore Reſtorali inſtructa Reſto-
 rum oculis, quando ad conſuetum in ſolemnitatibus
 plerisque publicis locum occupandum pergunt, pa-
 lam ſe ingerit ac præter ejus nomen ſequentem eti-
 am inſcriptionem complectitur: *Hac, erat, facie.*
Vir. candidus, ac. apertus. hoc. utebatur. habitu.
privatus. tanquam. Exemplum. Aevi. prioris. ſim-
plici. publica. Perſona. purpureo. quem. non. niſi. cum.
vita. publicæ. Rei. immortalis. ultimum. depoſuit.
PRIMUS. RECTORUM. ab. Academia. condita.
per. CCXLI. annos. qui. tantum. faſtigiū. fatis.
inferius. eſſe. ſuo. exemplo. docuit. Calendis. Martii.
An. M. DC. LI. mortuus. in. Domino. juxta. Sym-
bolum. IN. MANIBUS. DOMINI. SORTES. MEÆ.
L. M. Q. P. C. Relicti. Lipſiæ. Agnati. Chriſtoph.
ſ. Johann. Preibisii. Affines. J. A. Scherzer. ſ.
V. Alberti. Profefſores. publ. Pro-Reſtoris interea
 vices in deſuncti locum adminiſtravit Jo. Hoppius,
 Leorinus Sileſius, Med. Doctor & Prof. Publ. Ha-
 ctenus Pippingius. Conf. & Wittenius D. B. T. I.
 ad annum cit. & König. in Bibl. p. 663. a.

S. XXX. Non decet nos dememiniffe inſi-
 gnia

gnis & cordati heu ! quondam Academiae hujus
 Theologi, JOHANNIS QVISTORPII, Parente co-
 gnomine, vel solis annotationibus biblicis immor-
 tale nomen adepto, nati. Nam & illum prius de-
 posuisse mortalitatem, quam purpuram exuerat Aca-
 demicam, clare satis innuunt Universitatis membranæ,
 in quibus hæc adnotata leguntur : *Joannes Qvi-
 storpius durante adhuc Rectoratu moritur Anno
 1669. die 24. Decembr. & 4. Jan. A. 1670. in Tem-
 plo Mariano humatur. Ad latera capuli, in quo
 exanime ejus corpus efferebatur, incedebant ex Se-
 natu Academico Professores, D. Jo. Jac. Döbelius,
 Medicus, L. Zach. Grapius, Philosophus ille qui-
 dem, sed, ut absentiam Theologi pensaret, adhibi-
 tus, M. Herm. Becker, Phys. & Metaph. Professor ;
 -- quibus ex Doctorum non-Professorum ordine ad-
 diti duo alii, Jo. Buck, J. U. D. & Henr. Hasertz,
 J. U. Lic. Capulo anteibant Ministri Academiae seu
 Cursores, ferentes scepra Academica sindone nigra
 cooperta, ita ut apices eorundem terram respicerent.
 In hujus locum extra ordinem electus die 26. De-
 cemb. A. 1669. est Rector Universitatis Rostoch. Henr.
 Müller, Theol. D. & Professor. Cujus & Progr.
 in funere defuncti Rectoris propositum videri potest,
 quod Memoriis Theoll. Dec. XIII. p. 1679. sqq. in-
 seruit Wittenius. Adde D. Qvistorpii, filii, Progr.
 natal. sæpius cit. lit. C. 2, a, Zinzerlingii Fastos
 Rect. ad annum 1670., Celeb. D. Grapii Evange-
 lisch Rostock p. 188. seq. & 559. ut & Wittenii D.
 B. T. I. ad annum 1669. lit. Cccc. 2.*

§. XXXI. Inter Philosophos Regiomontanos inclytum est nomen JACOBI REICHII, quem, Magnifico fungentem Academiae Rectoratu, defunctum sequentibus verbis memorat Wittenius D. B. T. II. ad dictum ann. p. 181. *Jacobus Reich, Prussus, Regiomontanus, Phil. Mag. Eloqv. in Academia patria Professor & tùm RECTOR MAGNIFICUS, Æt. 56.*

§. XXXII. Ex Academiae Hafniensis Professoribus, durante Rectoratu extinctis, nonnullos supra produximus. Illis verò adnumerandus nunc est WOLFGANGUS (Jo. Wolfgangum vocat Wittenius D. B. T. I. ad annum 1637. lit. Ll. 2. a.) RHUMANNUS, Dialect. ibidem Professor, de quo hunc in modum Möllerus in Hypomn. ad Bartholini librum de Script. Dan. p. m. 466. *Wolfgangus Rhumannus, Coldingâ Cimber, A. 1572. natus Professor Academiae Hafn. ab anno 1607. pedagogicus, ab anno 1608. Rhetoricus, & ab anno 1634. Dialecticus, Arnoldi, Lectoris Theologi Ræskildensis, Româ Atticâ opere posthumo ἀνυδότης de literis benè meriti parens, peste d. 4. Jul. Anno. 1637. æt. 65. in tertio ACADEMIÆ RECTORATU est extinctus. Prolixiorem vitæ ejus (quam ex Ol. Wormii Progr. funebri Vindingius in Acad. Hafn. p. 221 --- 225. exhibet) scriptorumque (de quibus interim videri potest Barthol. de Scriptis Danorum p. m. 149. 150.) omnium recensum Cimbriæ Literatæ reservamus.*

§. XXXIII. Triennium est, & quod excurrit, cùm obitum Magnifici Lipsiensis Academiae Rectoris

ctoris

ctoris, JOAN. CHRISTIANI SCHAMBERGII, Professoris Medici famigeratissimi, relationes ordinariæ nunciarent. Eum postea magnificè humanum publico Progr. indixit constitutus in locum defuncti Pro-Rector, cujus in fronte sequens cernitur inscriptio: Pro-Rector Universitatis Lipsiensis RECTOREM quondam MAGNIFICUM, Dn. Jo. Christ. Schambergium Phil. & Med. Doctorem, Anatomix, Chirurgix & Chimiæ Prof. Publ. Ordin. FCTis Medicæ Assessorem optimè meritum hora 1, hodie XXVI. Aug. c1706. funere publico efferendum Civibus Academicis indicit.

§. XXXIV. Schambergium excipit BALTHASAR SCHEIDIUS, Philologus Argentinenisum celeberrimus, quem in Rectorali versantem munere è vivis emigrasse, itidem testatur Programma, in ejus funere d. 29. Novembr. 1670. publicatum, quod sequente gaudet titulo, apud VVittenium Memor. Philos. Tom. II. Dec. IX. p. m. 550. legendo: Programma, quò ad exeqvias MAGNIFICI RECTORIS, Viri Plur. Reverendi, Ampliff. Excell. Dn. Balthaf. Scheidii, S. S. Theol. Doct. Græcæ atq; OO. LL. Prof. celeberrimi, Cives Academicos invitat Pro-Rector Univ. Argentoratensis, Joh. Rudolphus Saltzmannus, D. Prof. & FCTis Medicæ Assessor. Vide ejusdem Wittenii D. B. Tom. I. ad ann. M. DC. LXX. lit. Dddd. 3. b.

§. XXXV. Secundus inter Lipsiensis Academicæ Rectores fato functos, quamvis tertio nunc loco commemorandus, est GODOFREDUS SCHILTERUS,

RUS, Landshutâ Silesius, de quo, anno superioris seculi nono & septuagesimo, & vicesimo quidem secundo Aprilisdie, magnificè elato, sequentia commemorat notatu digna summus D. Pippingius l. c. p. m. 462. seqq: Atque heic ulterius perrecturo remora mihi denuò injicitur. Etenim in Schiltero fatum idem, quod in Preibisio, subire necessum habuit Lipsiensis Academia, dum Capite hoc suo d. IX. Aprilis A. 1679. hora noctis dimidia secunda orata, funus ejus aliquot dierum spatio interjecto his verbis intimavit: Academia Lipsiensis Rectorem suum Dn. Godofredum Schilterum, J. U. D. & Professorem publ. Collegii B. Virginis Collegiatum, Funere publico d. 22. hodierno Aprilis horâ prima effendum Proceribus & Civibus suis indicit. Eram tunc vix undecim annorum puer; sed pompæ tamen funebris mens mea satis adhuc recordatur. Murmur campanarum & tinnitum, cantiones parentantes mortuis, lessum & nœnias videor mihi adhuc audire ac funus illustre coram intueri. Serenissimi Saxonie Electoris, Johannis Georgii II. & Johannis Georgii III. Electoralis Dignitatis Hæredis, & Augusti, Christiani, Mauriti, Reverendissimorum ac Serenissimorum Saxonie Ducum, Legati, trium item Capitulorum Misenenfis, Martisburgensis & Cizenfis, inclutarumque Academiarum, VVittebergenfis & Jenensis, Ablegati incedebant pullatis vestibus. Flos ingenuæ Juventutis, Adolefcentes Juvenesque nobilissimi magno numero triste quid in fronte & vestitu præ se ferentes, Clerum hujus urbis, veneranda Capita, insolito e-

xemplo

xemplo antecedeant. Funus post deducebatur. Quadriga, feretrum trahens & pannis involuta feralibus, firmate radebat terram. Currus funebris pullatus totus insignia gerebat elegantissimè quidem depicta, sed quæ luctum Academiae & quatuor in ea Nationum atque Fictum tristissimè exprimebant. Sceptra Rectori aliàs in festiuitatibus præferri solemnissimis solita in manibus famulorum in ferale bacillos abierant, nigraque conspiciebantur. Exequiatores, quos Academia, Curia, oppidum totum, pagi denique Universitatis non exiguo numero ex utroque sexu præsentibus stiterant, acerbiter luctus sui magnitudinemque incessu tristi habituque luculenter testabantur. Quæ singula ab annis hinc viginti atque amplius repeto verbis, quæ maxima ex parte B. D. Val. Alberti me debere lubens fateor, qui ad hunc ferè modum ao. 1680. eo ipso die, in quem superiori anno pompa isthac funebris inciderat, Orationis suæ, *Rectoris hujus Academiae Lipsiensis uni*, quem vocat, *secundi*, minus hoc nomine *secundi*, memoriam iussu & autoritate Academiae in splendidissima panegyri celebrantis, Exordium fecit. Hæc ille. Conf. & VVittenium D. B. T. I. ad ann. cit.

§. XXXVI. Schiltero associandus est JACOBUS SCHOPPERUS, Academiae Altdorfinæ ad annum usque 1616., quo Rector decessit, Theologus. De eo hunc in modum Königius in Bibl. p. m. 737. *Schopperus (Jac.) Biberacensis, celebris Theologus, A. 1616. obiit. Altdorfsi Theologiam professus & Pastoratu functus est. -- Epitaphium ejus ita sonabat:*
Domi-

Domini Jacobi Schopperi p. m. SS. Theol. Doctoris & in Academia Altdorfina primarii Professoris, ibidemque p. t. MAGNIFICI RECTORIS, corpus hoc in loco sepultum est. Qvi A. C. 1545. 1. Nov. Biberaci est natus, A. vero 1616. 32. Sept. Ætatis 71. Altdorfi piè in Christo denatus spe latissimæ resurrectionis. Conf. Wittenius D. B. T. I. ad d. a. lit. N. 2. a.

§. XXXVII. Locum quoque heic concedendum existimo celeberrimo olim apud Wittebergenses Naturalis Philosophiæ Doctori JOANNI SPERLINGIO, Thuringo. Namque eundem, cum istam regeret Academiam, mortalem esse desiisse luculento indicio est funebre Programmata, à Wittenio in Memor. Philos. T. II. Dec. VII. p. 296. sqq. exhibitum, cui sequens præmittitur rubrum: *Programmata in obitum MAGNIFICI RECTORIS, Viri Amplissimi, Excell. atque Præclarissimi, Dn. M. Jo. Sperlingii, Phys. Prof. celeberrimi* (Dom. X. post. Trin. A. 1658.) *propos. à Pro-Rectore Acad. Witteb., Mich. Sennerto, Anatom. & Botan. Prof. Publ.* Conf. ejusdem Diar. biogr. ad d. a. lit. Mmm. i. b.

§. XXXVIII. Præcesserat in eadem Leucorea Sperlingium ex Ictorum ordine JOANN. STRAUCHIUS, Wittebergensis, anno superioris Seculi nono & tricesimo denatus. Allegabo eam in rem initialia Exeq. Progr. verba, quæ ita sonant: Dum viri Magnifici, Ampliss. ac Excellentissimi, Joh. Strauchii, J. U. D. Sereniss. Saxonix Ducis Electoris Consiliarii, Collegii Juridici Ordinarii & Decretal.

cretal. Publ. Prof., ACADEMIÆ h. t. RECTORIS,
 promulgandus obitus ex more & indicendum ejus
 funus est, usque adeo & insperati luctus magni-
 tudine & anxio futurorum metu attoniti oppressi-
 que sumus, ut vix dispicere, vix comminisci liceat,
 ecquid oporteat præfari, nec alienum nostro tempore,
 & satis efficax ad demonstrandum dolorem eum, quo
 nunc turbati iterum mirifice atque confusi omnes
 sumus. Magna profecto calamitas est, quæ denuo
 ingruit Academiae, multoque adactum altius vulnus,
 quam ut curari ex facili aut per sanari ita possit, ut
 nihil infirmitatis amplius atque languoris in corpo-
 re reliquo maneat. Enimvero fuit in Strauchio no-
 stro rara atque excellens optimarum artium eruditio,
 Juris civilis peritia incredibilis, tanta virtus præterea
 & quidam quasi indomitus recti amor ac justus, ut
 breviter ac obiter recenseri nec possit sane nec debeat.
 Ita Academiae Pro-Rector, Marcus Banzerus, Me-
 dic. D. & P. P. apud VVittenium in Memor. ICTo-
 rum renov. Dec. II. p. m. 212. 213. Videri quoque me-
 retur Epitaphium apud eundem p. 218. & D. B. T. I.
 ad annum 1639. lit. Nn. 4. a.

§. XXXIX. Ex Academia Franekerana bi-
 nos supra huc retulimus Doctores; jam ex eadem pro-
 deat ARNOLDUS VERHELIUS, Phil. Prof. Pri-
 marius. Nam & hunc superioris seculi anno quarto
 & sexagesimo, Magistratum Academicum gerentem,
 vita excessisse affirmat VVittenius D. B. T. I. ad ann.
 1664. lit. Uluu. 1. a. his verbis: *Arnoldus Verhel, Bel-
 ga Amisfortensis, Phil. in Academia Franekerana
 Prof.*

Prof. Prim., tum **RECTOR MAGNIFICUS**, *Æt.*
84. *Prof.* 47.

§.XL. Purpura fulgebat Academica ALBERTUS VOIGTIUS, Westph., Theologus Gryphiswaldensis, cum anno superioris seculi sexto & septuagesimo, quicquid mortale est, deponeret. Patet hoc vel ex solo Programmatis exequialis rubro, quod hujus legitur tenoris apud Excell. D. Götziū in Elogiis Germanorum quorundam Theoll. nuperrime editis, num. L. p. m. 486: Programma, quo Pro-Rector & Senatus Academiæ Gryphiswaldensis ad sacra funeralia Reverendi admodum, Ampliss. Excellentissimiqve Viri, Dn. Alberti Voigt, SS. Theol. Lic. ac Prof. celeberrimi, ad D. Jacobi Pastoris vigilantissimi, RECTORIS ACADEMIÆ MAGNIFICI, & inter eos, qui post primum secundumqve hujus seculum Magistratum cum vita deposuerunt, tertii, in tertio vero primi, cum funebri ceremonia An. 1676. d. 12. Junii in Æde Div. Nicolaj, quicquid mortale reliquerat, deponeretur, Cives suos serio invitat. Vide & Wittenium D. B. T. I. ad annum 1676. lit. LIII. 4. b. & Königium in Bibl. p. 854. a.

Atqve hæc hæctenus de Doctoribus Academicis in Magnifico & splendido Magistratus munere donatis. Quibus plura adhuc exempla addi posse nulli ut diffitemur: ita datâ posthac occasione eadem nos suppeditaturos spondemus, nil nunc addentes nisi illud:

Sit soli summo Gloria summa Deo!

